

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2007-511-0019

Dato:

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 31 - Forslag til Lov om ændring af forskellige skattelove (Diverse EU-tilpasninger af skattelovgivningen m.v.).

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 37 af 1. februar 2008. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Torsten Schack Pedersen (V).

Kristian Jensen

/ Ivar Nordland

Spørgsmål 37

Vil ministeren uddybe de EU-retlige aspekter om, at det er ulovlig statsstøtte at give højere fradrag til eksportmedarbejdere?

Svar:

Efter EF traktatens artikel 87 er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

Efter EU Domstolens praksis gælder, at en skatteforanstaltning, der hovedsageligt har til virkning at begunstige en eller flere erhvervssektorer, udgør statsstøtte. Dette gælder ligeledes foranstaltninger, der kun begunstiger eksport. Tilsvarende gælder foranstaltninger, der sigter på samtlige sektorer, der er udsat for international konkurrence (se artikel 18 i meddelelse fra Kommissionen om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne – EF-Tidende Nr. C 384/10/02/1998.)

Også støtte til virksomhedernes lønomkostninger i form af særlige nedsættelser af den skat, der påhviler lønnen, er omfattet. Det er blandt andet derfor, de særlige regler for skattefrihed for søfolk om bord på DIS-skibe har skullet notificeres som godkendt statsstøtte til rederierne efter statsstøtteretningslinierne for søfart.

Ud over de særlige statsstøtteretningslinier for søfart findes særlige ordninger for fritagelse fra notifikation for statsstøtte til beskæftigelse, for små og mellemstore virksomheder og for støtte omfattet af de særlige ”de minimis” regler.

Kommissionens forordning nr. 2204/2002 om statsstøtte til beskæftigelse omhandler beskæftigelsesfremmende foranstaltninger af midlertidig karakter eller ansættelse af dårligt stillede eller handicappede arbejdstagere. Efter forordningens artikel 1, stk. 3, finder den ikke anvendelse på

”støtte til eksportrelaterede aktiviteter, navnlig støtte, der er direkte knyttet til de eksporterede mængder, til etablering og drift af distributionsnet eller til andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed”.

Kommissionens forordning nr. 70/2001 om statsstøtte til små og mellemstore virksomheder giver inden for visse beløbsgrænser adgang til støtte til investeringer, konsulentbistand samt andre tjenester og aktiviteter – herunder førstegangsdeltagelse i messer og udstillinger. Det fremgår af forordningens artikel 1, stk. 2, at forordningen ikke finder anvendelse på

”støtte til eksportrelaterede aktiviteter, dvs. støtte, der er direkte knyttet til de eksporterede mængder, til etablering og drift af distributionsnet eller til andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed”.

Kommissionens forordning nr. 1998/2006 om de minimis-støtte giver adgang til at give støtte på maksimalt 200.000 euro inden for en løbende 3 års periode under visse betingelser. Efter forordningens artikel 1, litra d, finder forordningen ikke anvendelse på

”støtte til aktiviteter, der er knyttet til eksport til tredjelande eller medlemsstater, nemlig støtte, der er direkte forbundet med de eksporterede mængder, etablering og drift af distributionsnet eller andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed”.

Efter Ligningslovens § 9 E anses som eksportmedarbejdere lønmodtagere, der for en dansk arbejdsgiver udfører arbejde i udlandet med sigte på at opnå salg til udlandet af arbejdsgiverens varer og tjenesteydelser eller at opfylde sådanne aftaler. Disse opnår ret til et ekstrafradrag uden dokumentation for merudgifter. Da bestemmelsen direkte sigter på eksportfremme, rammer den ned i kernen for, hvad der kan anses for forbudt statsstøtte uden hensyn til støttens størrelse.

Kommissionen har i et enkeltstående tilfælde godkendt en meget begrænset statsstøtte til virksomheder for så vidt angår en enkelt "eksportassistent" i et år, undtagelsesvis 2 år, og med en gennemsnitlig støtte på 10.018 euro. pr virksomhed. Godkendelsen vedrørte små og mellemstore virksomheder i en tidligere østtysk delstat, og kun for så vidt angår virksomhed rettet ud af EU. Godkendelsen har relation til støtte til tilbagestående områder.

Ligningslovens § 9 E kan ikke med nogen rimelighed forventes godkendt efter statsstøttebestemmelserne. En forelæggelse for Kommissionen vil snarere kunne foranledige krav om tilbagebetaling af støtten.